

**ע"פ 60548/05 - אהוד הלפרין נגד מ.י. לשכת תביעות חיפה-
משטרת ישראל**

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"ת 16-05-60548 הלפרין נ' מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת ישראל
תיק חיצוני: מס' תיק חיצוני

בפני כבוד השופט עד' חן-ברק
מערערים אהוד הלפרין
נגד מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת ישראל
משבבים

החלטה

לאחר עיון בבקשתו, בתגובה ובתשובה - דין הבקשה להידחות.

1. כאמור בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי רשיי בית המשפט, לבקשת המערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו- 200 לחסד"פ.
2. כאשר מדובר בהליך פלילי אין צורך בקיומו של "טעם מיוחד" לשם מתן ארכה להגשת הערעור. יחד עם זאת, בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין משמעות הדבר כי מתן ארכה בהליך פלילי "עשה הדבר שבשגרה שהרי זהו מן הכלל ולכן אין ליתן ארכה להגשת ערעור בפליליים אלא בהתאם לתקנים "טעם ממשי המניח את הדעת" (בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/7/06); בש"פ 6125/09 רבן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 09/11/09).).
3. פסק הדין וההחלטה נשוא הערעור הינם מיום 18/5/08, ומיום 1/3/09 בהתאם.
4. המבקש אינו חולק על כך כי דין פסק הדין וההחלטה נשוא הערעור הומצאו לו דין והוא היה מודע אליהם, ומכאן לא ברור מדוע המבקש עם הגשת הערעור למעלה מ-7 שנים.
5. יודגש כי בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך, יש לשקלול, בין היתר, את משך האיחור; הצדקה הנבעת לאיחור וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכוי הלאוראים, כאשר אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנسبות הרלוונטיות.

בנסיבות המקירה שבפניו, **לא** הצביע המבחן על כל טעם ממשי המניח את הדעת שיש בו להצדיק איחור כה ניכר של כ- 7 שנים באירוע ערעור, כאשר אין חולק, כאמור לעיל, כי המבחן **ידע** עוד בשנת 2008 וכן בשנת 2009, את כל הפרטים הנוגעים לאישור המסירה שעל בסיסו לא בוטל פסק הדין שנית בעניינו, ואין כאמור כל הסבר מדוע לא הוגע הערעור קודם לכן.

למעלה מן הדרושים אצין כי, מוביל לקבוע מסמורות, לא מצאתי בטעמים ובסיכון הערעור מובהקות שיש בה כדי לאין את מכלול השיקולים האחרים, להטות את הקפ' ולשכנע כי יש לפניינו טעם ממשי המניח את הדעת להארכת מועד בת מעל 7 שנים.

סוף דבר - הבקשה נידחת.

ניתנה היום, י"ד סיון תשע"ו, 20 יוני 2016, בהעדר הצדדים.